

Boer, som komme til offentlig Skiftebehandling, hvor den altsaa bliver at udrede af Personer, som slet ikke have nogen Andel i Lovens Overtrædelse, tror ogsaa jeg, at Fristelsen til at tilfidesætte Loven vil være saa stor, at man vil komme ind paa, hvad Udvalget med Føie har betegnet som lidet heldigt, nemlig en Tilstand, hvori Stempelafgiften kun undtagelsesvis vil blive betalt og af den mest samvittighedsfulde Del af Befolkningen.

J. Ree: Jeg skal tillade mig at fremkomme med et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, vi nylig hørte af den høitærede Finanzminister. Den høitærede Minister yttrede, at det var hans Overbevisning, og at han heri var bleven styrket ved Udtalelser fra forskellige ansete Mænd, at Berelomsætningen heriklands nok kunde taale en forhøjet Stempelafgift; men i denne Anledning maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at man ved Stempel paa Brevler meget ofte rammer den Virksomme og ikke den Formuende, ja, det er som sagt meget ofte Virksomheden, man saaledes beskatter; det er jo muligt, at denne kan være saa betydelig, at den nu for Tiden kan taale en noget større Afgift; men jeg skal dog henstille, om det er rigtigt at beskatte Virksomheden i den Retning mere, end den allerede nu igjennem det nuværende Berelstempel er beskattet. Jeg vil paa ingen Maade kunne stemme for nogen Forhøielse af Berelstempleet. Derimod er jeg, hvad jeg ogsaa udtalte ved 1ste Behandling, ganske enig i, at man bør og kan lægge en Stempelafgift paa fremmede Obligationer, og jeg kan ikke slutte mig til det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, naar han udtalte, at en saadan Lov næsten altid vil blive omgaaet. Vi maa have den Tillid til Folk, at de, naar vi give en Lov, ogsaa virkelig overholde den, og det har jo ogsaa viist sig, at Loven om Stempelafgift for Brevler virkelig overholdes, navnlig siden denne Afgift er bleven nedsat. Forøvrigt maa den Omstændighed, at Loven om Berelstempel tæer nøiagtig overholdes, efter at Afgiften er bleven lavere, efter min Mening tale for, at ogsaa den Stempelafgift, man vil lægge paa fremmede Obligationer, maa være meget lav. Dette er ikke

Tilsældet. Den af den høitærede Minister foreslaaede Afgift, der er bifaldet af Flertallet, er i Virkeligheden meget høj, og heri kan jeg være enig med det ærede Mindretal. Den høitærede Minister sagde, at den, der vil kjøbe udenlandske Papirer, har en saadan Opfordring til at gjøre det, at $\frac{2}{3}$ pCt. Afgift til Staten ingenlunde vil afholde Noget deraf. Dette er maasse Tilsældet med de smaa Kapitalister, men de Folk, der ville spekulere i det Større, og som i mange Tilfælde ikkun ville have de fremmede Papirer i nogle Dage eller i nogle Maaneder for atter at sælge dem mod forventet Gevinst, for dem vil Forholdet blive et ganske andet, og de ville sandsynligvis bære sig saaledes ad, som det allerede nu af og til sker, nemlig at lade Obligationerne blive i Udlandet og sælge dem, saasnart de have Fordel deraf, istedetfor at de nu i Reglen — ikke altid — tage Obligationerne hjem, hvorved Staten ogsaa gjennem Portoer har en Indtægt. Det er jo ikke længe siden, at Frankrig stiftede et nyt Laan, og efter hvad det almindelig antages, er der paa dette Laan her i Landet blevet tegnet et Beløb af 25 Millioner Franks. Disse Papirer ere, efter hvad det almindelig antages, i Virkeligheden komne hertil, og Nogle ere her maasse endnu, hvorimod Størstedelen sandsynligvis er returneret og solgt, men hvis den nuværende Lov havde eksisteret dengang, da det franske Laan kom istand, er der vistnok Grund til at antage, at Spekulanterne havde ladet deres Papirer blive liggende i Frankrig. Naar det er blevet sagt, at man maatte have en klækelig Afgift, at Afgiften maatte være nogenlunde høj, for at Staten derved kunde faae en nogenlunde ordentlig Indtægt, saa tror jeg i Virkeligheden, at Staten vilde faae en højere Indtægt ved at sætte Afgiften lavere end ved at sætte den høit, thi Stempelafgiften spares jo for Spekulanterne, naar de lade Obligationerne blive i Udlandet. Jeg har ikke villet stille noget Vindringsforslag om en lavere Afgift, da jeg ikke vidste, om der kunde være noget Haab om at sætte det igjennem, men hvis denne Anskuelse skulde finde nogen Anklang, og hvis der saaledes skulde være flere, som ere enige med mig i, at det er ønskeligt at faae Loven, men kun for det